

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. шедл. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Головний Редактор прий- має від 11—12 год. перед- полуднем. Рукописів не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5-00 зод. Чвертьрічно 15-00 „ Піврічно 30-00 „ Річно 60-00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і дозв. Франції, Італії, Бельгії 70 фр. фр. Італії 7-50 зод., Німеччині 7-50 зод., Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова- ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бе- гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод. Зміна адреси 1 зод.</p>	<p>Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26. П СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІЇ — ШНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	--	--

Девята премія для точних передплатників „Діла“. КОСІВ к. Коломиї. Одномісячний побут

враз із повним, знаменитим утриманням, — (на бажання дієтичним) і окремою кімна-
тою у пансіоні „АННА“, п. Анни Герасимович, у Косові к. Коломиї, у стіп мальовничої
гори „Михалків“, побіч славного водопадку „Гук“.

Українські листи кандидатів на радних міста Львова.

I. округа — Сердемістя: Козіцький Іван, Матайчук Микола, інж. Мацьків Петро, Волянський Михайло.

II. округа — Галицьке: Таранько Михайло, Гордійський Діонісій, Макарушка Євгенія, Косовин Григорій.

III. округа — Городецьке: Павлюковська Ірена, д-р Бурачинський Тит Євген, Олексин Іван, Глинчак Іван, Гоїм Петро, Костишин Антін.

IV. округа — Городецьке-Янівське: Листи не вродено.

V. округа — Жовківське: Голяк Теодор, Каштанюк Олена, Штаер Михайло.

VI. округа — Жовківське: Микитович Осип, Брилізський Михайло, Кармазин Анна, Сливка Юрій.

VII. округа — Жовківське-Замарстинів: Лещевський Володимир, Маслюкевич Михайло, Огороднік Параскевія, Заяць Василь, Васильків Василь, Кульчицький Василь, Хруцький Сергій.

VIII. округа — Жовківське-Знесіння: о. Дзєрович Юліан, Тарнавський Семен, Симеон Семен, Куртж Петро, Гронь Петро.

IX. округа — Личаків: Радловський Орест, Зацерковна Марія, Луцишин Іван, Лисий Ілько.

X. округа — Личаків-Галицьке: о. Лопатинський Дамян, Терлецький Омелян, Конрад-ов Антонія, Пеленський Зиновій.

XI. округа — Личаків-Галицьке: Чорний Тома, Ріппель Олена.

XII. округа — Галицьке: Русин Юліан, Палій Анна, Глушевський Юліан, Зубач Єміліян.

XIII. округа — Галицьке: інж. Рижевський Теофіл, Новосад Лев, Ярицький Михайло, Мицак Анна.

XIV. округа — Городецьке: Березовський Амброс, о. Семчишин Дмитро, Навроцький Осип.

XV. округа — Городецьке: Стефанівський Михайло, Ракова Стефанія, Слюсарчук Гриць, Великанович Дмитро.

XVI. округа — Городецьке-Сигнівка: д-р Коберський Карло, Харкевич Володимир, Остафійчук Яків, Стоцький Михайло.

XVII. округа — Городецьке: д-р Волошин Михайло, д-р Олексин Ярослав, інж. Храпливий, інж. Чапля Микола.

XVIII. округа — Городецьке-Богданівка: Стевчак Іван, Бучко Іван, Кулик Микола.

XIX. округа — Клепарів-Левандівка-Голо-ко: інж. Мудрак Юліан, Полянський Володислав Петро, Воробець Михайло, Корець Андрій, Цьонка Осип, Вертипорох Йосиф.

XX. округа — Замарстинів-Клепарів: д-р Марітчак Олександр, Воюлка Володимир, По-льовий Іван, д-р Макарушка Любомир, Гриневський Володимир.

ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ О. ЛЕВИЦЬКА І С-ка

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. КОРДЕЦЬКОГО Ч. 51
Телефон 60-04. ПКО. 502-881.
порукає власні вирази найкращої якості

Пасту до взуття „Еlegant“ терпентин.
Пасту до взуття „Еlegant“ воскову
Пасту до підлоги „Французська маса“
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри

Синку до білля

1397 помадиову і коронозу 11-?
Шварц до чобіт. — Віск шевський. — Смолу шевську.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ У ЛЬВОВІ.

Чим ближче до виборів, тим більше несамови-
тих несподіванок для українських виборців.

Весь урядовий виборчий апарат у повному русі. Українські виборці пильно перевіряють списки і переконуються, що в усіх виборчих о-
кругах цілі маси українських прізвищ попере-
кручувано. Далі численні українські громадяни,
що живуть десятками літ у Львові, відкривають
зі здивуванням, що їх і їхніх родичів у виборчих
списках нема. Зате подибують наші громадяни
у списках виборців давно померлих, але не-
українців, стрічають також таких неукраїнців
між управненими до голосування, що вже по-
кілька літ не живуть у Львові. В численних ви-
падках на рекламній українських громадян ви-
борчі органи глухі, або вразливі остільки, що
ставлять до рекламуючих безліч вимог. Колиж
ті вимоги поладнані, тоді приходить остання, а
саме, вимога доказати своє польське горожан-
ство. Провести цей доказ не легко і часу на це
треба бодай два тижні. Таким чином усі ті, що
дістали таку вимогу, мусять розпроштитися з
правом голосування.

З днем 17. травня минув речинсь зголошу-
вання лист кандидатів. Зорганізовані в своїх на-
ціональних виборчих комітетах українські ви-
борці поносили листи своїх кандидатів з при-
писаним числом підписів. На диво якимсь неса-
мовитим чином пропала одна українська листа
кандидатів, листа з поверх чотирьох сотнями
підписів. Таке чудо сталося із листом украї-
нських кандидатів у виборчій комісії 7-ої вибор-
чої округи на Замарстинів. Опис цієї несамо-
витої події подаємо на іншому місці.

В п'ятницю, 18-го травня почали урядові
чинники провірювати підписи виборців на зго-
лошених українських листах кандидатів. У тій
під виборці дістали письмених візвання, щоби
являлись до Городецького Староства. Численним
виборцям доручували ці візвання в 3-ій і 4-ій
год. досвіта. Являлись до Староства треба було
того самого дня в год. 8-ій, 9-ій, 10-ій і т. д. При-
тому діялись численні дива. Візвання на год.
10-ту викликували до перевірки підписів уже в
9-ій годині ранку. Було й навпаки. Коли заїнте-
ресовані викликувані в дев'ятій годині впомина-
лись потім за своє право і доказували візван-

Тертя та розлом між православними українцями в Америці.

Зараз по смерті єпископа української пра-
вославної церкви в Америці о. д-ра Йосифа Жу-
ла дійшло до тертя й непорозуміння між свяще-
никами тієї церкви. Одна частина священиків
під проводом о. Середі недоволені тим, що о.
Підгорецький став тепер адміністратором епар-
ції. Тому оголосила відкритий лист до право-
славних парохів з покликом, щоб об'єдналися
з автокефальною православною церквою в Аме-
риці. Головою української автокефальної церкви

в Америці є архієпископ Теодорович, якого ви-
святив митрополит Липківський у Києві. Пра-
вославний патріарх уважає митрополита Лип-
ківського і висвячених ним єпископів некано-
нічними та називає їх „самосвятами“. Всеж такі
православні кола сподіються, що патріарх ви-
знає українську православну автокефальну цер-
кву в Америці під умовиною, що архієпископ
Прийме ще раз свячення згідно з обов'язу-
ючими канонами.

АРЕШТУВАННЯ ГРЕКО-КАТ. СВЯЩЕНИКА НА БУКОВИНІ.

На основі доносу, яких у Глибоці не купити,
на українських діячів, арештували 11. п. м. за-
того гр. кат. священника о. Волянського.
Закладають йому, що він мав сказати дітям, які
прийшли до церкви з тибараними рум. кокарда-
ми та прапорами, покидати кокарди й поки-
дати прапорці. Священника відставлено до про-

кураторії у Осторежинці. Не перший це донос на
о. Волянського. Усі доноси дотепер показались
провокацією знавого учителя-сигуранника з
околиці. Маємо надію, що й цим разом пока-
жеться, що о. Волянський упав жертвою черго-
вої провокації тих самих людей („Рад“)

НЕСПОДІВАНА ВІЗИТА У ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. В середу вечором
приїхав до Львову несподівано Гіманс, міністр
закордонних справ Бельгії та мав довгу нараду
з мін. Саймоном. „Дейлі Телеграф“ повідомляв,
що оба міністри обговорювали нові гарантії для
територіальної непорушності Бельгії. Тепер
Бельгійський король Бельгії сирецься за умови в
Львові в 1925 р. Бельгійський міністр амагає
об'єднати ці гарантії Львокарна Гіманс обгово-
рює з мін. Саймоном і мін. війни Гейдальсеном.

яке становище занялаб Англія за випадок на-
рушення нейтральності Бельгії. Бельгійський
міністр побоюється, що розбройну конференцію
відсунуть за необхідним час і послучуть спе-
ціальну комісію Ліги Націй до розбровених
справ. Італія пропонує, щоби до тієї комісії вхо-
дили делегати сімох держав. Великої Британії,
Франції, Італії, Німеччини, Злучених Держав,
СССР і Польщі. Бельгія лишилась би без де-
легата.

Ще одна диктатура.

Віймові розпорядки уряду у Латвії.

Львів, 18. травня 1934.

Віймовий стан, усі державні об'єкти бережені військом, маршал союму і цілий ряд чільних політиків під ключем, кілька часописів припинені, заборона віз і всяких зборів, на вулицях стоїть скоростріл. Якби же не край по черзі переживає такі прийоми устрою, якому народів суцільно зазнавати таке потрясіння? Цим разом мова йде про маленьку Латвію.

Великою ту державу справді назвати не можна. Латвія має всього округло 85.000 квадратних км., себто грубо менше від Галичини (Східна Галичина і крайніска повість — 78.000 км.²). Ще менше населення: у перелісі в 1926 році було там всього 1.857.000 людности, себто приблизно половина українського населення Східної Галичини! Топографічні умовини краю того роду, що на 1 км. живе там пересічно лише 28 мешканців. Ця маленька країна, що складається головню в 6. Курляндії і Лівонії, суцільно на суші в Балтійському, Сомітві, Польшею і Литвою та має близько 300 км морського берегу. Три четвертини населення творять латвіші, на решту складаються москалі, жиди, німці, поляки, білоруси і литовці. Мимоголоом напучи — тамешні національні меншини користуються культурно-шкільною автономією, а доказом можливості їх культурного розвитку є личовий факт, що у 1926 р. на 126 високіх шкіль — 56 належало національним меншинам. Здобув собі латвійський наріз державну самостійність після укладу парату та погрому російської армії, яка відступила з краю під наступом німців. Користали теж латвіші у своїй визвольницькій боротьбі кількакратно з чужинської допомоги: в 1919 році саме німцішні фактичний диктатор Латвії (тоді полковник) ген. Балдвіс прогавляв московських більшовиків з краю у союзі з німецькою армією ген. Гольца, потім німцішній прем'єр очистивав край з німців при допомозі естонців, які, ці у 1920-ім році використали військову допомогу поляків. Завдяки своїй хоробрості та могутності своєї політики в переломових віймових роках — зуміли закріпити свою державність та здобути в січні 1921 року призначення П. Радом Амбасадорів. Спирається переломом на союзі з суцільною Естонією, з якою має мітну унію, та на приятельських зв'язках з двома іншими балтійськими державами — Фінляндією і Литвою. Культурно стоїть безперечно під сильним німецьким впливом. — політично найбільш загроженою з від сторони Сомітів, які єдино можуть послати на її незалежність. Вирятуватися від вагину у „свобідному“ зв'язку з Сом. Сомом

і від подібної долі, що її зазнала Білорусь та Україна, вдалося Латвії — як уже вгадало — то логічно щасливому для неї ходові воєн. подія (німецько-російська та польсько-російська війна). Устроєно Латвія в (за підставі конституції з 7. XI. 1922) демократичною республікою із союмом (100 осіб), що вибирає президент, та радою міністрів, відповідальних перед союмом.

На жаль, та маленька держава і її наріз не змогли втримати ненарушеною ту національну єдність, яку проявили у критичних вправових роках. Латвія попала в крутіх тих самих суперечних суспільних течія, які роздирають весь світ. З одного боку захоплюється суцільство Сомітів сприяє комуністичній пропаганді, з другого боку молодь захоплюється екстремістичними гаслами націоналізму. Сильна латвійська соціал-демократія найшлась. — як в Італії, Німеччині, Австрії та в останнім часі у Франції, — поміж двома таборами, проти яких даремно силкуються зберігти і свою соціалістичну неперорчність і капітал, здобутий у демократично-капіталістичному устрою. Оця боротьба саме й витворила такі відносини в краю, що уряд був примушений втрутити туди своїми рішучими заходами.

Конкретно апла боротьба поміж фашистською організацією т. зв. „перком-крустовіц“ та спортовими організаціями, що стоїли під впливом соціалістів. Уряд розважав вгадану фашистську організацію та кількох її провідників арештував, однак соціалісти дльше закидали урядові, що тихцем сприяє правниці. 6-го ц. м. у Різі відбувся конгрес латвійської соціал-демократії, на якому впади голоси, що треба упередити фашистський переверот та прокламувати генеральний страйк, який доказав би силу соціалізму. Стало ясно, що лівці підготували збройний виступ. Уряд відповів розважанням лівих спортових-військових організацій. Ситуація не не врятувало, бо додало впади націоналістам: край став тереном постійних кризових сутичок. Остання місячна союму 11-го ц. м. було лаче прелюдією громадянської війни.

Ситуацію ускладнював момент латордонної політики. Німецько-сомітський пероручення закталувало проблему Балтики і Соміти почали глядіти на балтійські держави, як на німецьку „диплову брму“. Німеччина стала більш неїтересована, щоб не допустити до поширення балтійської „радіофілії“. Допустити в такій ситуації до громадянської війни — було б, очевидно, самогубством. Уряд рішив протидіяти божевілью крайніх течія. У це одні країні прийшов край соціалізму.

КАТОЛ ВБИВАЄ КОМАХИ НАСІКОМИ

Японський 7-20

Воєнний стан в Латвії.

РИГА, 18. 5. ПАТ. У зв'язку з проголошенням воєнного стану міністр внутрішніх справ припинив діяльність міських рад і заборонив мавку часописів крайніх тенденцій як лівих, так і правих. Президент Ульманіс дістає в різних сторін краю телеграми з висловами радості в приводу акції уряду.

НОВИЙ УРЯД.

РИГА, 17. 5. ПАТ. Около полудня утворили вчора новий кабінет: прем'єр і закордонні справи Ульманіс, віцепрем'єр Окуєвікс, внутрішні справи Гузбюс, військові справи Валодіс.

Олімпійський конгрес.

АТЕНИ, ПАТ. У середу в атенській академії відбулося отворення міжнародного олімпійського конгресу в присутності президента республіки, членів уряду, дила, корпусу та представників 24 держав. Вечором у наш. театрі була святочна вистава в честь учасників конгресу.

ФОН РІБЕНТРОП У РИМІ.

РИМ, 17. 5. ПАТ. Нині рано приїхав тут німецький розбройний делегат фон Рібентроп. Його прийняли в венеційській палаті.

Конференції у Вашингтоні.

З Вашингтону повідомляють, що Норман Делвіс відбув довшу вараду з президентом Рузвельтом. Обидва усталили текст промови, яку Делвіс виголосить на розбройній конференції у Женеві.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Вчора відвідав президента Рузвельта британський амбасадор Ліндсей і передав меморіал. Зміст меморіалу та їхньої розмови держать у тайні. Преса пише, що В. Британія заплатить 15. червня тільки частину сплати воєнного довгу. Коли би Злучені Держави вважали В. Британію невинною, тоді вона не заплатить нічого.

По широкому світі.

— Австрійський уряд відобраз почтовий ледіт на одні рік близьдовичним часописам: „Левістія“ та „Правда“, комуністичному щоденникові в Парижі „Ювеніто“ та декільком німецьким щоденникам в Чехословаччині та Данцігу.

— Литовський посол у Льондоні Шілікавскас уступив. На його місце прийшов посол з Вашингтону Валотіс.

— В університетах в Австрії підкинули студенти націонал-соціалісти поліції бомби. Арештовано 10 студентів. У концетраційних таборах у Веллердорфі почало голоділку 300 націонал-соціалістів.

Галицький Магазин Новостей Галицька 15.
Поручає ковни, сукня, шовки, зефіри, полотна та всілякі блаватні товари по найнижчих цінах. При залученні тонуру від 5. зод. акром блавет до першорядних кіл.
5/23 37-47

Бельго-Український Комітет Рятунку України.

В наслідок заходів української еміграції, зокрема представництва Головної Еміграційної Ради та Брюссельського Т-ва „Незалежна Україна“ в серпні мин. року powstał у Бельгії „Комітет Допомоги Голодним Україні в Кубані“, що розвиває широку акцію в цій державі.

Шойно тепер при діловому комітеті, що складається з інж. Ю. Яковлева — голови, Я. Олексюка — секретаря, утворився почесний комітет до складу якого погодилися ввійти видатні бельгійські люди та ансокі члени місцевої преси.

Слід відмітити зокрема активну участь почесних членів комітета Ш. Терміндена, професора лювенського університету та інж. Р. Бірзла,

головни Бельгійської Палати Експорту, як і прихильність та жертвенність генерала Гельбота, бувш. міністра.

Комітет є до послуг українських і чужинських організацій для допомоги голодній Україні та просить надсилати йому інформації, документи та інші матеріали.

Адреса Комітету: Comité de Secours aux Affancés de l'Ukraine et du Kouban, Bruxelles, 39 rue Aviateur Thieffry.

Всякого рода матеріяли вонняні та інші — кийдешення в текстівдані магазині „ТАНИЙ СКЛЕП“ — З. Залеский, Львів, Галицька 8.

Господарська конференція між Польщею і Німеччиною.

БЕРЛІН, ПАТ. Господарські переговори довели до частинного порозуміння. Обидва делегати погодилися, щоб експорт обох держав зорганізувати на раціональних основах. Німеччина по-

гидилася на збільшений авія хліборобських продуктів в Польщі. Зате Польща вполитиме до які німецькі промислові товари.

ПЕРШІ КРОКИ НОВОГО УРЯДУ.

РИГА, 18. ПАТ. Вчора відбулося засідання нового латвійського уряду під проведом прем'єра Ульманіса. Головною темою варад було піднесення добробуту широких верст населення. Міністри хліборобства доручено прослідити обіжвий ринок і обанити ціни на хліб та опрацювати законопроект полізу землі між колишніх воєнків, які боролися за самостійність Латвії.

Міністри суспільної опіки доручено поробити заходи, щоб закінчити страйк у деяких підприємствах.

Влада арештувала 10-ох австрійських шунбундівців, які були гістьми латвійських соціалістів.

ТАЛІН, 15. 5. ПАТ. Переверот у Латвії впливав в Естонії прихильні настрої.

Порозуміння між Францією і Німеччиною.

ПАРИЖ, 18. 5. ПАТ. „Ші Парізія“ повідомляє, що на тайнім засіданні ради Ліги Націй обговорювали вислізи розмов між Женевом і Чарльмом. Кружляють догозоски, що між Фран-

цією і Німеччиною дійшло до порозуміння. Обидва держави мали погодитися, що не будуть доводити до репресій з приводу сязого чи тязкого висліду плевбистів в басейні Саїри.

Вибори у Львові розпочалися.

Четвер, 17. травня ц. р. був першим активним днем у львівських виборах. Це був останній день вношення лист кандидатів. Український Народний Виборчий Комітет зібрав підписи на листах в 19-ти округах. Не вносять листи тільки в одному IV-ому окрузі, замешкалому майже виключно жидівським населенням. На всіх листах зібрано майже два рази стільки підписів, скільки законно було потрібно. Всі українські листи підписано разом 5.232 виборців! Це перейшло навіть сподівання Українського Виборчого Народного Комітету, бо з уваги на те, що Львів поділено аж на XX округ і через те розпорошено українське населення по різних округах, Виборчий Комітет не думав, що буде міг внести листи аж у 19-ти округах. Комітет думав, що вносять листи в яких 14-ти до 15-ти округах.

З останньої хвилини.

ОБРАЗКИ ВИБОРІВ У ЛЬВОВІ.

ПРОПАЛА УКРАЇНСЬКА ЛИСТА.

Вчора між год. 6-ою а 7-ою вечором повновласники українських лист вносили в львівську Головну Виборчу Комісію листи Українського Народного Виборчого Комітету. Як першу вносив повновласник листу з VII-ої виборчої округи, на якій чоловічим кандидатом був догеперішній голова Клубу Українських Радних п. президент Володимир Децикевич. Цю листу зложено в присутності інших повновласників, які також передавали листи зі своїх округ цьому самому секретареві Головної Виборчої Комісії. Секретар заявив, що посвідки на одержання листи видасть пізніше, як тільки прийде предсідник Головної Виборчої Комісії п. Бейнарівич. Всі повновласники одержали посвідки, не одержав тільки посвідки повновласник з VII-ої округи. На його інтервенцію, як також на інтервенцію присутнього в львівській Головній Виборчій Комісії посла Біляка і самого президента Децикевича, (який на попереднє прохання посла Біляка явився на цей час у львівській Головній Виборчій Комісії) заявили предсідник і секретар Головної Виборчої Комісії, що такої листи вони до рук не дістали. Зазначаємо, що ця листа мала найбільше підписів з усіх українських лист, бо аж 425. Сталося з листом чудо!

ПРОВІРКА ПІДПИСІВ.

Почавши від 12-ої години ночі українські доми у Львові були заalarmовані. Поліція доручувала українським виборцям, — які підписали листи кандидатів — візвання до Городського Староства для перевірки підписів на виборчих листах. Ці візвання були переважно на год. 8-му і 9-ту рано. Українські виборці, що прийшли до Городського Староства на визначену годину, застали на коритарі товпи людей, які ждали на свою чергу. Переважно були це виборці українці і з польських виборців ті, які підписали листу т. зв. католицьку-народову. Урядник городського староства станув в дверях канцелярії і півголосом та з великим поспіхом відчитав цілий ряд прізвищ та ствердивши, що відчитаних нема, замкнув двері канцелярії. Цього, що він відчитував не чули навіть найближче стоячі особи, не говорячи про тих, які товпилися в коритарі за закутом і не бачили навіть дверей канцелярії, до якої мали дістатися. Позатим є цілий ряд випадків, що виборцям доручували візвання пізніше від речених, з якому вони мали зголоситися в Городському Старостві. Були такі випадки, що поліція залишала візвання у дозорців, які візвання доручували виборцям щойно окол. год. 8-ої рано. Виборці на Левадівці і на Сигнівці підітвезали доручення безпосередно перед 8-ою годиною, а як відомо, щоби зі Сигнівки чи Левадівки дістатися до міста, треба найменше пів години часу. Однак слід замітити, що українські виборці зголосилися масово до ствердження підписів. Всякі інтервенції не помагали. Тільки ви-

тково доступили одиниці того щастя, що могли виконати свій громадянський обов'язок. Так виглядає в практиці постанови уст. 1 § 17 розпорядку Міністра Внутрішніх Справ з дня 30. III. 1934 про виборчий регулямін до міських рад про перевірку підписів виборців на листах кандидатів!

ДИСКВАЛІКАЦІЯ УРЯДОВИХ ДОКУМЕНТІВ

При провірці власноручності підписів урядовців, вказавши на підпис і спитавши, чи це власноручний підпис даної особи та чи була вже цілком виповнена листа, коли її підписувала дана особа, вслід за тим розказував представити документ, який стверджував би ідентичність особи. При тому, річ цікава, за вистарчаючий документ визнавався лише „довід особисті". Наприклад урядовий витяг з книг сталої людности, який представила дружина посла Хруцького, був визнаний за невистарчаючий, хоч власне цей саме документ є правовою підставою для видачі особистого „доводу" і признання прав громадянства; не помогло й особисте свідоцтво за дружину самого посла Хруцького. Коли хтр. не маючи „доводу особистого" пробував виказатися іншими документами, то ті документи в ріжний спосіб дискваліфікували. Внаслідок цього у всіх, що явилися на провірку, витворилося переконання, що дуже трудно було ствердити ідентичність своєї особи.

ІНТЕРВЕНЦІЇ У ВЛАДИ.

Тому, що на основі § 19, згаданого вгорі виборчого регуляміну до міських рад провірка підписів належить до Городського Староства, яке дійсно цю провірку виконує, голова Виборчого Комітету мав намір інтервенювати у адміністраційної влади, щоби змінила свій спосіб поступовання, бо ці виборчі практики унеможливають взагалі самі вибори. Ця інтервенція не вдалася. Тому вислано до міністерства внутрішніх справ телеграму слідуючого змісту (подаємо її в польському оригіналі):

Pan Minister Spraw Wewnętrznych

Warszawa.

Praktyki wyborcze we Lwowie przebiegają nieprawdopodobny charakter. Od północy przez całą noc doreczano wyborcom wezwania do Starostwa w sprawie podpisów. Całemu szeregowi wyborców doreczono wezwania po terminie. Przybyłym wyborcom uniemożliwiano sprawdzenie podpisów. Następują masowe unieważnienia podpisów na listach kandydatów. Interwencja we Lwowie u kompetentnych władz niemożliwa ponieważ Pan Wojewoda i Pan Naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa wyjechali. Pan Wicewojewoda w sprawach wyborczych nie przyjmuje. Pan Starosta Grodzki niema dzisiaj czasu.

Za Ukraini Komitet Wyborczy:

Przewodniczący poseł Bilak.

Lwów, Podwale 7.

При затросні викликанім зіпсованими стравами, як теж алькоголем, ніотиною, морфіною, кокаїною і опієм треба вживати природної гіркої води **Franciszka Józefa** як цінного помічного засобу. Поруч. П. лікарі.

Під один дах!

Як зарадити занепадові товариського життя!

Наше товариське життя поділилося і роздробилося не все з konieczности, з потреби, а ще рідше з користю для ідеї тісного співжиття нашої громади. Жалуються громадяни, що підупало життя нашого найстаршого касинового об'єднання: „Української Бесіди" у Львові та не можна сказати, щоби воно надто буйно процвітало в інших установах, які мають у цілому або частинно за мету товариське об'єднання. Причини такого явища ріжні: грошова скрута, всякі клопоти життєві, непевність положення, занепад цілих верств давніше добре, а бодай виносимо ситуаційних людей і т. і. не сприяє товариському співжиттю людей, та все таки воно могло би бути краще, якби йому дати відповідні рямці і всіх об'єднати. На нашу думку непотрібно від головного пня, нашої старої Бесіди, відпали деякі гурти, щоби жити самостійним життям не маючи потрібних сил на те, щоби захити як слід. Тому „Бесіда" підупала, а вони теж тільки вегетують.

Якаж на це рада? Чейже з „Просвіти" виріс цілий ряд окремих установ і ніхто не хоче завертати історії. І я того не бажаю, там більше, що думаю про об'єднання, які товариське життя мають лише за одну і не все головну ціль, тож я не хочу їх лучити разом, я бажав би тільки звести їх під один дах. Конкретно кажучи: „Бесіда" повинна вийти у ближній контакт з „Молодою Громадою", Укр. Технічним Товариством, Українською Громадою, Т-вом Лікарським, Укр. Журналістами, Союзом Українок і т. д., що підняють собі домівок, або і кутим приміщуються, і на свій або спільний контракт винаймати просторий, гарний льокаль, де кожне з товариств у міру своїх потреб і засобів занялоб виключно для себе одну чи більше кімнат, а крім того, щоби була одна або і дві більші салі на ширші сходи чи застави, які в деякі дні були би застережені до виключного вжитку поодиноких товариств, а поза тим весь льокаль міг би служити на спільні великі сходи, якщо ці товариства того забажали би.

Користь із так поставленої справи була би така, що всі важніші товариства, які не потребують чи не можуть мати відповідного льокалю найшлиб дешево відповідне приміщення, а що найважливіше люди ріжних фахів і звачь стрічались би зі собою зразу бодай на спільнім коридорі, а з часом і на спільних сходинах та забавах. Пізнавались би, наближали до себе люди ріжних фахів і поглядів, загалом намірило би між ними щораз ближче і тісніше об'єднання, бо люди пізнавались би зі собою та зживались би. Зискалиб на тім теж і фахові товариства, бо їх члени також частіше заходили би до свого льокалю хочаби з нагоди побуту на „Бесіді".

Тепер за більший льокаль не важко, можна його дістати розмірно дешевше ніж менший, тому це діло легко перевести у життя. Я підносив це вже на загальних зборах „Бесіди", а тепер підношу на сторінках „Діла" в надії, що зацікавлені цим товариства обміркують мій проєкт та не ждучи на почин інших, якщо зі мною згодяться, самі скличуть анкету зацікавлених проєктом.

У Львові, 9. 5. 1934.

Д. Коренєв.

Великий політичний процес у Перемишлі.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

(Від власного кореспондента.)

Обв. Осип Івашко до вини не почуватся, до ОУН не належав. У протипільній акції участі не брав.

Предс.: Чому ви на поліції призналися, що зложили „платку"?

Обв.: Поліція запевняла мене, що коли так буду визнавати, буду звільнений.

Предс.: Чому так само ви визнавали в слідчого судді?

Обв.: Агент Васілевський запевняв, що після потвердження зізнав, складених на поліції, негайно мене звільнять.

Обор. Навр.: Чи вас від слідчого судді вертали ще раз на поліцію?

Обв.: Так.

Обв. Петро Хом'я знає, що брав участь у протипільній акції. В тижневик „Український Бескид" читав, що український нарід покривджений у шкільництві. Колиж довідався про шкільні саботажі по єдиних селах, рішився виконати їх у своєму селі, в Мелькові. Тому ски-

нув зі шкільного будинку вночі державний емблем і завісив жовто-блакитний прапор. Летючок не розкидав у селі, тільки їх сховав у лосині над Сяном.

Предс.: Про які кривди читали ви в „Українським Бескиді"?

Обв.: Я читав, що були великі зловживання, коли перевозилось шкільний плебісцит і я хотів заперестувати.

Обв. Іван Конколовський знає, що брав участь у протипільній акції в селі Тисовій. Летючки одержав від підс. Феніка, але їх не розкидав.

Предс.: Чи ви давали кому летючки?

Обв.: Так, дав коршмареві.

Предс.: Чому?

Обв.: Тому, що летючки вилетіли мені з кишені. Коршмар ними дуже зацікавився.

Предс.: Чому ви рішилися виконати протипільну акцію?

Обв.: Бо в нашому селі живуть самі укра-

Якщо хочеш брати участь у виборах до громадських рад, то негайно замовте собі

Новий Самоуправний Закон

разом із

виборчою ординацією

д-ра Степана Барана.

Замовляти в Адміністрації „Діло" Львів, Ринок 10.

Ціна примірника 0.80 зол.

(з почт. пересилкою 0.95 зол.).

інші і тому повинна бути українська школа. Виски на шкільному будинку повинні теж бути написані в українській мові, а бодай по польськи і по українськи.

На питання предсідника заважає, що до ОУН не належить, тільки до чит. „Просвіти“, до був заступником голови.

Обв. Микола Качмар вітає, що одержав листочки від п. Яковського.

Описав починає зізнавати обв. Микола Фенік, який обтяжив своїми зізнаннями, складеними на поліції і перед сільським суддею інших підсудних. Тому публіка з великим напруженням прислухується до його зізнань.

На питання предсідника відповідає, що належить до читальні „Просвіти“, т-ва „Луг“. Крім того був начальником районної молочар-

ні у Вільшанях. До ОУН не належить і нікому про ОУН не говорив. У березні 1933 р. на анкеті невідомий мушниця дав йому пакунок. Той мушниця приступив до підсудного в листопаді 1932 р. і питався, чи підсудний знає Скіпка. В хаті підсудний розпакував пакунок, де були „Бюлетени“. Підсудний почав читати, але їх не розумів. Коли обв. Боднарчик просив його, щоб дав дещо читати, тоді підсудний дав йому бюлетені.

Предс.: Чи між підсудними є цей мушниця?

Обв.: Ні!

Предс.: Може підс. Прокіп?

Обв.: Ні!

В осені 1933 р. підсудному знову дав той невідомий мушниця більший пакунок, кажучи: „Зробіть так, як там написано“. Згодом ще раз підсудний стрів того мушницю і він заявив, що треба перевести протишкільну акцію, як протест проти шкільного публіцизму. В хаті перекладався, що це протишкільні листочки та брошури. Їх передав підс. Боднарчикова, Конколяському та Івашкові, щоб собі прочитали, що там написано. За свої гроші купив матерію на прапори і роздав їх.

Предс.: Це на вашу думку українському шкільництву діється кривда?

Обв.: Ні! На думку всіх українців.

Предсідник відчитує зізнання підсудного, складені на поліції та в слідчого судні, де м. ін. кажеться, що тим невідомим мушницю був підс. Прокіп. Крім того підсудний мав зустрічатися з підс. Антоновичем. При конфронтації з підсудними Прокопом і Антоновичем підс. Фенік заявляє, що цих людей не знає.

— Прок.: Чи до політичної партії належите?

Обв.: Ні!

Прок.: Якого ви політичного переконання?

Обв.: Я не орієнтуюся в політиці.

Обор. Навр.: Чи який хто інший проводив протишкільною акцією, а не ОУН, то ви згодні би брати участь?

Обв.: Так.

Обв. Дмитро Хамулак до цього не почувався, до ОУН не належав, тільки до легальних товариств. У протишкільній акції участі не брав. Обв. Кучеру знає від трьох років.

Обв. Теодор Хамулак теж до цього не почувався, до ОУН не належить. Прапору не шив. У крамниці з блаватними товарами купував синій шматок на шаравари. Їх має в дома.

Після того предсідник перервав а год. 3-й пополудні розправу до п'ятниці 18. травня ц. р. до год. 8.30 рано.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Т-ва „Народна Лічниця“.

Збори відбулися при участі 33 членів дня 12. ц. м., перший раз у власній домівці, тобто у партері шпиталю ім. митрополита Андрея. Голова В. Децикевич, відкривавши збори, вітає радений момент і привтає заслуги ініціатора шпиталю Н. Лічниця пох. д-ра Курбаця, якого портрет кисти Новаківського прикрашує саву засідань Н. Лічниця.

Зі звіту Управи довідалися привтає, що амбулаторія Лічниця поширилася в минулому році на партер новобудованого будинку: туди переселено гінекологічний і дерматологічний відділи, приладі Рентгена та ціла лікувальна світлом (крімліна лампа і віталью). Це уможливило цілковите відокремлення дітоного відділу в давній будинку так, що тепер ординація і для хорих і для лікарів стала вигіднішою і відповідала санітарним вимогам. Крім давніших ординаторів (12) заагтажовано ще двоє: д-ра Парфонович та жіночому відділі і д-ра Довбуша, що об'єднав новостворений урологічний відділ. Рух хорих у діловому році дещо зменшився в порівнянні з минулим роком. Нових хорих у р. 1933. зголосилося 9204, повторних вліт було 12.151, що дало в сумі 21.355 лікарських заходів. По народності було хорих українців 63 проц., поляків 25 проц., жидів 8.3 проц. а інших 1.7 проц.

З фінансового звіту виходило, що впливи теж зменшилися: з оплат хорих влинуло 16.230 зол., на 12 проц. менше, ніж у 1932 р.; субвенції міста Лічниця тільки 300 зол., від магістрату м. Львова і 300 зол. від Гал. Каси Ослабності; з членських вкладок і зборів влинуло 2.600 зол. Кошта адміністрації, оплати персоналу вносили 9.168 зол. Всі прибутки обертала Управа на оплату дальших коштів будови шпиталю, які то справі присвячувало дуже багато праці. На кошта будови видано досі суму 367.354.70 зол.

По ухваленні абсолютній, вибрало нову Раду в такому самому складі як давніше: голова

през. В. Децикевич, заст. гол. о. кан. Ю. Дяеронич, секретар д-р Я. Крипталська, скарбник д-р Т. Е. Бурчакський, члени Ради: д-р О. Надрага, д-р О. Подольський і М. Стефанівський; заступники: М. Радіба, д-р В. Камушинський і д-р Л. Максимович; члени контр. комісії: радн. Ю. Музрак, д-р М. Мизина і І. Стерляк.

Окрема точка денного порядку була присвячена справі дальшої будови шпиталю. Цього року має бути зреалізована решта фундації львівської Арх. Ради: разом з іншими львівськими буде Т-во розпоряджати сумою дещо понад 20.000 зол. Виплативо до тих фондів буде вестися будова далі. За цю суму мають бути побудовані сходи (головні і бічні), будуть виконані виправи стін від серпаніні і деякі дрібніші адаптації. Всі заходи Управи, щоб дістати інші фундації лжеок остали поки що без успіху. Т-во увійшло вже в постання запису пок. Анни Фединак, яка у своїм завіщанні записала Лічниці парцель в Замарстиніві обсягу 76 кв. сажнів вартості біля 2.000 зол. та ця парцель ще недовільна і некорисно було би її тепер продавати. Дальша будова шпиталю в руках широкого загалу. Тому новобудова Рада звертається до громадянства з горячим апелем, щоб воно підтримало зусилля Ради через присилання жертв і есентуальне призначувала десятків на це велике діло. Всіх жертв приймають наші центральні фін. установи: Дістор, Зем. Банк Гіпотечний, Нар. Торговля і Центробанк. На бажанні висилає Управу чека.

ЗА РАДУ Т-ВА НАР. ЛІЧНИЦІ:

В. Децикевич голова, Т. Вурчакський директор, д-р Я. Крипталська секретар.

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на швейні машини, костюми, мужські убрання — та всілякі тканини
З МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залеска
вул. Галицька ч. 18.

На організаційному фронті.

З ДЯЛЬНОСТІ ПОВІТОВОГО КОМІТЕТУ УНДО В ЗОЛОЧЕВІ

Повітовий Комітет УНДО в Золочеві, перелопачив в життя постанови партії про перерестрацію та приєднування членів улали дал 12. травня в саті ім. Шашкевича сходили для інтелігенції з політично-всепільним рефератом, що його виступив запрошений на ту ціль зі Львова гев. секр. УНДО п. Володимир Целевич. При досить значному, як на дотеперішній золочівській відносині, зацікавленні інтелігенції — присутніх було біля 80 осіб — реферат пройшов з великим успіхом і викликав живу дискусію, особливо на тему шкільної безпартійності на-

шої інтелігенції. Присутні майже без виліску висловили охоту приступити до політичної організації УНДО, оскільки при цьому виявилось, що наша інтелігенція дуже слабо об'єднана з програмою, тактикою і завданнями цієї і двоїне-будь іншої політичної партії. Тому дуже бажано було би, щоб наша преса присвячувала більше місця на теоретично-політичні теми. Сходили тривали від год. 7. до 11. вечором. Присутні розібрали завдання приступання в членів УНДО і поставили утворити організацію українців міста Золочева.

Р. О.

Наша молодь у Лювені в Бельгії.

Недавно мала я нагоду відвідати наше студентство в Бельгії, у місті Лювені й хотіла звернути увагу нашого громадянства на цей давній освітній осередок, який наче сотворений на те, щоб у спокою й повазі посвятитися науці.

Найперше дещо про місто.

Воно дуже старинне, невелике, бо має ледве до 50 тисяч мешканців, але гарне. Монументальні, дивної краси будівлі, про які, як каже історія, Наполеон мав сказати, що треба би було забрати ці чуда в Париж, бо не місце їм тут, у тихій бельгійській закутці. Дуже гарна величава, сива від старості катедрна й будинок міської ради.

Численні університетські будівлі й величаво ново-будована по війні університетська бібліотека, які рівної, багатой й в столицях важко знайти. 300.000 томів книжок, рідкі рукописи. У ній у величавих саях бачила я сотні молоді, похиленої над книгами.

Високі школи в Лювені є під орудою католицького духовенства, однак тут не тільки теологічні високі школи (з яких випливали такі добре нам знамі отці Редemptористи), але також усі факультети.

Більш п'ятсот літ наукової слави має за собою лювенський університет. У склад його входять від непамятних часів найкращі наукові сили Європи, тож не дивно, що стягає він до себе молодь з усього світу.

Тисячі студентів, представників сорок п'яти націй, студують від цю пору у лювенських високіх школах.

Багато з них мають як от американці, канадці власні студентські дома. Минулого року наших студентів було у Лювені злиш 50, нажалі цього року, хоча які там добрі умовини праці й малі кошти утримання число студентів змалі-

ло до половини і є їх ледви 24. Між ними є дві студентки. Головою Студентської Громади в Лювені є студент П. Тодоріа.

Наші студенти з маленькими винятками мешкають у студентському домі, де має приміщення й молодь інших націй.

Кожний студент має окрему вітальню кімнатку й здоровий смачний харч. (Мала я нагоду про це переконатися, користаючи з записки до спільної вечері). Досить велика їдальня нашої молоді, прикрашена нашими образами, довкола саві народня вишивка, таксамо й у вестибулю. Ше краший малюнок у сусідній саві, що минулого року належала до наших студентів (тепер дісталася численнішим москалям). Ї прикрашено кругом бордюром, що алегорично представляє обовязки молоді наукою добути кращу долю України: нижка, на ній шабля й галузка червоної калини. У рідному стилі улажена теж капличка для вжитку студентів.

Добрим одином і приятелем нашої молоді є отець Журден. Студентки мешкають в Інституті св. Гертруди. Тут познайомилася з черницею матір'ю наставницею й за її дозволом скористала з гостинності наших студенток та переночувала в них.

Спершу наше студентство мусіло поборювати упередження, а то й перепони, які робили тут рідкі наші „принтеї“. Із усіх трудних ситуацій виплила наша молодь переможно й сім-но і своєю тактовною поведінкою, солідною наукою, прегарним хором (який мин. року дав кілька концертів), роблять наші студенти нашої нації якнайкращу прислугу й пропаганду. Це признавали всі поважні люди, з якими мала на-гледу познайомитися між іншими й голова Української Національної Ради в Бельгії п. Дн. Антошевський, з яким стрічалася я в Брюсселі.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУР-НА МОВА!

Хто хоче вивчитися доброй української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче довідатися, як де говорять український народ. ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА 1934 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

призначений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 за. річно, 3 за. піврічно, 1.60 чвертьрічно. За границею: в Європі 9 за., поза Європою 2 змер. долари. Зразкове число 50 грн. Кошто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації: Warszawa, ul. Stalowa 28 m. 10.

Як додаток до „Рідної Мови“ виходить тримісячник „БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“. — Передплата: 3 за. річно; за границею: в Європі 5 за., поза Європою 1 змер. долар.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНІ ПРАВОПИСИ!

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 76—180 Телефон 25-55

О. Кисілевська.

З нагоди свого побуту вилитиув д-р Пастер
век думку оснувати в Станіславові при одном
в існуючих товариств провінційальний музей для
археології та Гунульчани. Думка, яку колис
почав реалізувати бл. п. Лев Чачковський, пр
реальній підтримці всіх етаніславівських кул
турно-освітніх товариств повинна діялатися сво
го вирішення. Найважчий час, любі Станіславів
щина для визначення археологічних цінностей
Покуття та для заховання побуту такої родоси
нині у світі Гунульчани пішла слідом самбі
ської. „Войківщина“

Дешевий тиждень по 75 сотинок, маркизи-
ти, мушкетери, креслени,
спонж і т. д. **БАЗАР БЛАВАТИМ**
А. ГАНДЕЛЬМАН. Львів, Ботнік II. 47-363

Зміна поліського воєводи?

У варшавських політичних колах кажуть, що віцеміністр Седлацький, після уступлення з прямих ради міністра, одержить становище поліського воєводи на місце воєводи Костека-Бернацького. Віцеміністром на місце Седлацького йменували би Даялоза директора соймового бюро.

Марево війни на Далекому Сході.

Англійський часопис „Сандей Рефер“ повідомляє, що в Японії дуже голосно балакають про вибух війни на Далекому Сході. Нема тієї-одностайності, коли війну розпочнеться. Одні домагаються війни вже цього року, а інші на-ресувають ретини, війни на два роки до закінчення будови каналу Осакка-Цуруга.

ЛОНДОН, 18. 5. ПАТ. У палаті громад відбулася шпорова дискусія над закордонною політикою. Мін. Саймон відповів послом: Кріпсові, що він В. Британія, він якалебудь інша держава не підписала в Китаю умови про військову допомогу на випадок порушення невідомості Китаю. Умова дев'ятих держав у Вашингтоні каже, що територіальну непорушність Китаю слід шанувати.

Китай зрікається Монголії для СРСР?

Японська преса принесла вістку зби то уряд СРСР і напівкитайський уряд заклали умову, на основі якої Китай зрікається суверенних прав на внутрішньої Монголії в хосес СРСР. Умову підписали делегати обох урядів у Тієн-Цзіні. До Пінг-Чуану приїхали більшовицькі інженери; будуватимуть п'ять автомобільних доріг стратегічного значення. В місті цьому, що в осядком консульстві СРСР, є тепер 80 панцирних авто і 4 панцирні авта. Передбачують будову трьох більшовицьких радіостанцій та військового летовища. Також у Кайуані в гурт більшовицьких військових евакуї. Більшовицька агенція ТАСС заперечує повні вістки.

Полотна

на біллі і постіль
ковдри, матраци, коци,
дерки солідно й дешево

Гуртівня Текстильна

3676 ЛЬВІВ, РИНОК 30. 1-8

НОВИНКИ

— Ямна коло Яремча. Пансіон „Веселка“ отворений від 1. травня. Кімнати гарні, соняшні, добре уладжені, з бальконами. Харч першорядний, спільна їдальня, товариство добірне, ціни конкурентні. Близькі інформації подасть Ів. Лісакевичева, Ямна коло Яремча. 1437 5-2

— Живець Черче. Пансіон „Вілля „Надія“ відкритий від 1. травня поручає комфортабельні кімнати враз з удержанням. 1480 2-5

— Навіть задоволені жіночі недуги можна лікувати купелями в Криничі. Перший сезон (дешевий) почався 1. травня, а найкраще приміщення є у знайомі укр. пансіоні п. М. Яблонської (Krupica-zdroj, willa Tatrzanska). 9-2

— Гребенів, пансіон Яблонських (давніше „Модеста“), положений у центрі, соняшні кімнати з бальконами, першорядне утримання від 4 зол. денно. Ольга Радкевичева. 1534а 9-7

— Знамените гігієнічне морожене лише в цукорні Д. Стецькова, Львів, вул. Миколаїв 7. 1525

— Робітня футер Юліана Гаушевського, Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-46. Приймає футра до перекову на літо. 1287 27-7

— Магази постелі Р. Джала, Львів, Хоруніна 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 71-100

— Засідання Фізіологічної Секції НТШ у Львові відбудеться 19. ч. м. в 18. год. в бібліотечній залі.

— Оселя для хлопців від 8—13 року життя, уладжена Т-вом Охорони Дітей і Опіки над Молодо

Париські українці

голодним братам.

Добродійний концерт і базар.

Париж, 12. травня 1934.

Париські українці своїм голодним братам на Радиській Україні! Звучить це як жарт, або гірка іронія. Невдано ще мав той Париж стільки українців, що могли їх показувати в музею; не-давно ще Україна була тим шпихірем, що міг нагодувати сто Парижів. Нині париські емігранти, що самі боряться важко за прожиток на та-кому ґрунті як париський брук, влаштовують велике „matinee“, щоб із розпродажі різних предметів жертвованих на цю виставу, зібрати денгу на допомогу голодним рідним братам на пребегатій землі.

Вибрали найкращу залу у славній дільниці, що пам'ятає ще часи делегації в париській кон-ференції. Фірма комітету „Франція-Схід“ під протекторатом фр. міністерства закордонних справ. Добродійний базар поєднаний із концер-том попередила візкова до землі. Другу та-ку відозву, коротеньку, — аразок, як треба пи-сати такі покання! — помістили на французькій програмі для всіх. Голова комітету „Франція-О-рієнт“ Лівей і Абдон Буарон, його записовник, ра-зом зі своєю дружиною допомогли своїми вкла-дами, наші земляки пані Шултснова, Никитю-кова та Бремівна взяли на себе організаційні справи.

Програма „ранкового концерту“ — різноман-ітні: поруч наших народних пісень і земляків-артистів, співацька з „Опера-Комік“ Жакліна Дюла і Перро Зенкаро баритон з опери в Монте Карло та державного театру в Римі. Хори під орудою досвідченого музиканта Андрія Чехівського, композитор Хведір Акименко сам грав на форте-п'яні свої композиції, а дружина туркестанського

дідця п-ві Чокаєва спізала його романси. Забули ми згадати, що 1-а частина почалася грою на бан-дурі п. Сергія Таратули, щоб увести присутніх у своєрідний настрій. Хороших співів було чимале і всі вони чарували чужинців: англійців, росіян, румунів, греків, вірменів — на салих можна бу-ло чути крім французької не одну чужу мову. П. Олексю Чехівському, відомий уже своїми со-ловинськими виступами, відповіла композицією По-номаренка „Могили героїв“. Пані Ефрон, італія-ка, замінила за рослянина, а великої симпатії для України зааранжувала претарну балетову пантоміму, де як українка виступала Наталя Бремівна.

Поруч концертної залі у другій ішла про-паганда. Тут різні книжки: наукові та мистецькі про Україну, окремо брошури про голод, араху хліба, який їзять голодні, мапа з сіткою голоду в Рад. Союзі, різні українські часописи, гроші марки — все по влаштуванню бібліотечною С. Пе-тлюри в Парижі.

Ще більшу увагу звертали наші чисті сві-ти працями: Софія Лещинська, В. Хмелюк, В. Перебийніс, Крипачевський, Савченко-Вільський, Андрійченко, Л. Перфецький, Омельченко, М. Пал-тов. Поруч цих семантичів були два кіоски на двох протилежних кінцях залі із претарними народними виробами, що їх прислало „Україн-ське Народне Мистецтво“.

Свято затяглося до пізнього вечора, до 8-ої год. Народу було багато, українці, на диво, при-забули на цей день свої політичні переконання і почувалися одною різню. Матеріальний дохід був, але відомо, що це зробили в морі тої нужди, яка панує на Україні. Вільше значення мала тут сама маніфестація.

людо у власній віллі на Остодорі 6. Підлютого, відбудеться вже від 20. червня до 17. липня ч. р. Оселя має записану лікарську опіку й пе-дагогічну професорів середніх шкіл. Оплата 45 зол. Зголошення й точні інформації дає інж. Маркус, „ЕКО“, Львів, Сикстуська 29.

— Весняна вистава образів. В неділю, 20. ч. м. в год. 12. впол. буде відкрита в павільоні Схід-них Торгів весняна вистава, влаштована поль-ським Т-вом прихильників мистецтва у Львові. На виставу зложиться коло 500 експонатів львівських артистів і графіків з Варшави.

— Вечір творів Остапа Нижанківського відбудеться у 15-ліття смерті дня 23. ч. м. в год. 8. веч. в малій залі Муз. Т-ва ім. Лисенка у Льво-ві. Виконавши: Марія Сабат-Свірьська (сопрано), Співа, Т-во „Сурма“, при фортеп'яні Нестор Ни-жанківський.

— Відвідання Музею НТШ. Управа Музею На-укового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Ча-рнецького 24, подає до відома громадянства, що п-ля виставленого сезону музейні збірки є вже наново інсталювані та приступні для відвіду-вачів щодня від 8—13, в неділі і свята від 10—12. год. Дирекції шкіл проситься зголошувати прогулянки по змозі день наперед.

— Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі за 5 років існування збирала вже 13.000 книг ріжними мовами. В читальні є 102 органи преси. Бібліотека має п'ять філій. Завдання бібліотеки служити своїм і чужинцям та бути показником культурних надбань українського народу. Вона стоїть понад партіями, понад сим-патіями. Заложена емігрантами для зшануван-ня пам'яті С. Петлюри, вона й далі існує при допомозі засобів, що приходять переважно від емігрантів зі всього світу. Ці засоби менші, ніж потрібно. Потрібна допомога усіх українців, що розуміють вагу бібліотеки, загально-наці-ональної культурної установи на чужині. Треба мати бюджет боляй 25.000 франків річно, між-тим за 1933 р. видано всього 16.000 фр., з бу-джет на цей рік складено лише на 14.000 фр. День смерті С. Петлюри, 25. травня, оголошено віддавати днем збірок на бібліотеку. І тому рада бібліотеки просить читачів нашого часопису в цей день окласти пожертву на бібліотеку і ви-слати її на ім'я бібліотекаря: Monsieur Ivan Ru-dicev. 41, Rue de la Tour d'Auvergne. Paris 9. France.

— На будову шпиталю чи до власної кишені. У зв'язку з вчорашньою нотаткою під цим наго-ловком про розпродаж образків з налішкою Комітету будови Народньої Лічниці, при чому з розпродажу ціни 2 зол. на цю ціль ішло лише 15 сот., дістаємо таке пояснення від Ко-мітету будови: Комітет передав одному украї-нському переплетникові-видавцеві частину пор-третів Митрополита Андрея, з чого весь дохід іде на будову шпиталю. Крім того той видавць

закупив у Комітеті якусь скількість налішок по 15 сот. За те, що його несесвісні продавці, покля-нувшись на ті налішки, кажуть, що весь дохід з розпродажених образків, його приватної влас-ності, іде на Нар. Лічницю — Комітет не відпо-відає. Про цей спосіб розпродажу образків Комітет довідався вперше з „Діла“, а разме від його інформатора і негайно звиня заходи, щоб це не повторювалося.

— Хто виграв на лотерії? В нинішній ти-сенні Державної Казенової Лотерії впали ви-грані на такі числа: 20.000 зол. на ч. 100451, 10.000 зол. на ч. 35535, 126142, 5.000 зол. на ч. 24515, 64042, 83691, 146371, 5.000 зол. на ч. 15925, 100223, 163806, 2.000 зол. на ч. 15940, 48507, 50428, 54545, 79817, 87080, 113878, 119412, 130098, 131945, 152392, 2000 зол. на ч. 15183, 15206, 14982, 25199, 56815, 65202, 80762, 89308, 100617, 106726, 118535, 119219, 135595, 137387, 143528, 147831, 1.000 зол. на ч. 4515, 5440, 7706, 8534, 19013, 16524, 28910, 35853, 39427, 40436, 61491, 62809, 64785, 68230, 72579, 77344, 78254, 82668, 96997, 101547, 112858, 117110, 127963, 145456, 146844, 149897, 156906, 66141, 66089, 826816, 165096, 168657, 169078, 1.000 зол. на ч. 7174, 11500, 13574, 17708, 20707, 24956, 29852, 31366, 40904, 40764, 41968, 44120, 42714, 55506, 57275, 59381, 60780, 60606, 63569, 66141, 66089, 82654, 86709, 92868, 98776, 100980, 100925, 102347, 103112, 104577, 106895, 109411, 109290, 111022, 113687, 116589, 120048, 120748, 126639, 128759, 143833, 153360, 156470, 167466.

ПОЗІРІ! **ПОЗІРІ!**
Т-во Охорони Дітей і Опіки над Молодо
уладжує в неділю, дня 20-го ч. м. в 3-тій год. по
пол. на площі Сокола-Батька

Великий Фестин

Добріша дуга оркестра, загальні танки, веселі не-сподіванки! — Год. 4-й: ХУРТОВИНА (Комарно) — СОКІЛ IV. — Змагання за мистецтво УСС — копа-ний мяч. — УССК-СОКІЛ IV: відбавка мужики і жінок. — Біг на 3.000 метрів. — Добрий і дешевий буфет. — Вступ 50 сот.; для молоді 30 сот.; місця до сидження 1-е зол.

— Відбувся зїзд москвофілів у селі Беремі-цах, зборівського повіту. На зїзді — як подає агенція „Всхух“ — виголосив довгий реферат п. Плешкевич, делегат Русского Ревізіяного Союзу Кооператив у Львові. Плешкевич захо-чував москвофілів ширити по селах читальні ім. М. Качковського, бо тізкий ці читальні ви-ховують львівську руску молодь.

— Хто він і чого шукає? Львів, 17. травня 1934. Високоповажаний Пане Редакторе! Про-шу ласкаво не відмовити мені місця у Вашім часописі на остерогу українських домів у Львові в такому випадку: По українських до-мах у Львові ходить якийсь підозрілий мужик на високого росту, — чорнявий, інтелектуальний

Звичай, літ около 30 і представляється як не-
жінчений студент права, представник фото-
ментного заведення при вул. Потоцького 74.
алежно від розположення піднаходить пре-
екст, щоб ввійти в хату. Зачинає — буває —
"Я свій — прошу впустити", а відтак: "Мо-
же школику чаю дістану?" Оповідає про своє
жизненне життя, відтак переходить у резерву
за всім пильно, хоч удає апатичного, слідкує.
В міжчасі оферує замовлення на поблищення
жінки, хоч взорів ніяких при собі не має, "бо
жінка, мовляв, його товариш". Іншим разом при-
ходить до тої самої хати на обід, то знову пе-
ред год. 10. вечора, мабуть на "нічліг". Буває,
просить малої позички, залежно від дому і
"шайомства". Відповідно до цього теж так і
жизняється. Хто він і чого шукає? — Підпис.

**ГАЛАНТЕРІЯ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИ-
КІМ ВИБОРІ** По цінах дуже низьких. Поручас
Фема **ЗИГМУНТ ВАЛЕСКИЙ** вул. Воїнів ч. 4.

НИНІ!

у Великім Театрі:

в Театрі Ріжнородностей: премієра

в неділю і понеділок грає Великий Театр

в годині 3-30 останні два рази

"Весела львівська хвиля"
"Дівчата в мундурках"
ТОВАРІЩ

карська поміч була спізнена і Бобеля померла.
Справою занялася прокуратура, потягаючи всіх
винуватців до судової відповідальности.

— **Краєва хроніка.** На засіданні міської ради
в Стрию 17. ч. м. вибрано президентом міста
дотеперішнього президента Каїма, віцепрезид-
ентом віцестаросту Райфа. — У Мшані під
Львовом вломилася до мешканця Катерини На-
вроцької злодія і акрали різні річі вартости
1.500 зол. У зв'язку з тим арештовано відомих
місцевих злодіїв Волод. Солоникку і Михайла
Воробія та їхню спільницю Кароліну Завалке-
вич у Львові, у якій знайдено майже всі кра-
дені річі. — У Братишіві пов. Тозмач Параска
Бойчук удушила шнуром свого чоловіка Вас.
підчас сну. Причиною злочину були непорозу-
міння наслідком подружжя зради, якої допуска-
лася душоубка. — Під закидом надужить ареш-
тували громадського секретаря Тисмениці
Еда. Риницького. — Робітник цукорні Кроків-
кого в Станиславові Ярослав Жеребенький зра-
нив тяжко урв'юма револьверовими стрілами бу-
фетову Софію Загайкевич, опісля сам пострі-
лився. Обое забрали до шпиталю. Причина: не-
порозуміння на любовному тлі. — У Винниці бі-
ля Коросна в п'ятницю вибухла пожежа в наф-
товому шибі "Малопольського Нафтового Про-
мислу". Весь шиб згорів. Шкоди є на 50.000 зол.
Вогонь повстав від іскри при верченні. Попа-
рився тяжко один робітник.

— **За вбивство на політичному підкладі.** О-
кружний суд у Рівному засудив Теодора Коре-
вича на 12 літ в'язниці, Сергія і Андрія Галатю-
ків та Григ. Балицького по три роки в'язниці за
те, що вбили Ізидора Тарашинського та хотіли
вбити Петра Листопада. Закинено їм, що ріши-
ли позбутися Тарашинського і Листопада то-
му, що вони повідомляли поліцію про тайну
діяльність ОУН.

— **Таємна смерть інженіра.** У львівському
шпиталі помер серед загадочних обставин 37-
літній інж. Вальтер Рідль, родом із Чехослова-
ччини, занятий у фабриці дріжджей в Лисиничах
за личаківського рогацькою. Його привезли без
пам'яті і потовченого на цілому тілі до санато-
рії Червоного Хреста, де лікарі ствердили у
нього запалення мозкових олон. Здогадують-
ся, що він став жертвою якоїсь бійки у фабриці.

— **Бійка кольтоністів.** У містечку Рожнищах на
Луччині дня 15. травня ч. р. побилися німці-ко-
льтоністи за дівчину так, що Краузе, привезений
до Луцька, того самого дня змер, а Букранд бо-
реться зі смертю на місці, в Рожнищах.

— **Справлення помилки.** У статейці п. н.
"Закон про пам'ятки природи" ("Діло" ч. 128)
зайшла прикра друк. помилка тому, що 15. ря-
док пропущено і вставлено зовсім інший ря-
док. І тому друкуємо щерез ціле речення, в
якому зайшла ця помилка. Воно звучить так:
"Іх зберігає закон у первісному, незміненному
стані, коли того вимагає публічний інтерес, а
саме наука з історичних, естетичних і пам'ятко-
вих оглядів".

— **Запертя.** На підставі опінії університет-
ських клінік, ділення гіркої води Franciszka-
Józefa є певне, а хорі радо її приймають.

Найприємніших запахів

квіткові води на вагу 100 гр. від 85 сотників

купиш лише в перфумеріях

С. ФЕДЕРА

Львів, ул. Синистуська 7, — або Коперника 13 а

71/25 (побіч палати гр. Потоцького).

3 концертної салі.

Концерт Українського Акад. Хору "Бандурист".

Такий гарний осяг хору, на який складаєть-
ся по більшій частині сирій голосовий мате-
ріал, а не професійні співаки, це чия, який ва-
слуговує на найщиріше призначення. Прияні ма-
ли багато естетичного вдоволення, як слухали
інтелігентного виконання творів. Теперішній
"Бандурист" адиопалітований, незвичайно
гнучкий, уміє віддати різні нюанси динамічні,
фразування вярдеве, інтонаційно дуже чистий.
Та ще одна велика прикмета, а саме дуже дбайли
ва дикція, так, що кожне співане слово розумі-
ти. Що всі агадані, такі важні нальори в заслу-
гою диригента хору п. О. Плешкевича, відемо
собі дуже добре справу всі. Тоні крім щирого
призначення хочі йому побачити дальших гарних
успіхів у праці, яка вимагала великого труду і
смертлі.

Програма була поділена на 2 частини. Пер-
ша обіймала пісні козацькі в опрацюванні Ф.
Колесси. Лисанка та Лизкевича, у другій по-

чули ми пісні стрілецькі в опрацюванні В. Куд-
рика, Людкевича та Ярославенка Народна піс-
ня — це певичерпаче дитарело зацікавлення і
програма була доказом мистецької активності
наших композиторів "Козаки в народних піс-
нях" Колесси діждатися вперше від часу війни
виконання в цілості. Пісні стрілецькі принесли
зі собою інший подих на сцену. Вони своїм змі-
стом і мелодикою займають, зацікавлюють, по-
ривають. Вони мають вартість не тільки чисто
музичну, але є чимось більше. Мають уже свою
традицію, стоять на окремі платформі ві
свою психікою тих борців, які їх творили. Я
сказав, що по деяких піснях мене разили
оплески, як нпр. по "Журавлях". Пісня ця в
опрацюванні Людкевича — це правдивий клей-
нод хорошої літератури під оглядом ведення го-
лосів. Великий ентузіазм викликали "Ой та за-
журивсь" Кудрика. Грімкі оплески амусили
співаків повторити цю повну темпераменту пі-
сню. "Мав я раз дівчиноньку" Ярославенка від-
дано було з великою фіналією. Я не погоджува-
ласяб тільки з темпами у деяких піснях, нпр.
"Гей на горі" Колесси було рішуче за скорі.
Мав бути темпо маршове, співається "жінці
йдуть", а не біжать.

Що хор "Бандурист" тіпиться у нас по-
пулярністю, дала доказ чисельно вібрана пу-
блика, яка розійшлася домів з милім почува-
ням гарно переведеного вечора.

І. Приймєва.

3 театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: "ПОДРУЖЖА" В
ДВОХ МЕШКАННЯХ", музична комедія на 5
діл Меріам-Лужницького і В. Балгаровича.

У тій комедії "щось" є і "щось" їй бракує.
Таке загальне враження залишає інколи жінка,
що хоче йти за модою — складає свій одяг із
ріжних добрих частин, а глянеш — щось їй
бракує.

Валишим питання: що це таке музична ко-
медія, ота нова пазва на псу, яку важко від-
різнати від оперетки. Ми позбулись реалі-
стичних домагань і не ливуємось, коли люди ці-
сля найповажнішої, навіть трагічної роємови
починають паразитувати і весело виспівува-
ти. Автор може викликувати на сцену які хоче
особи і коли йому забагається, мов духи при-
спіритистичним столику, але мусить мати про-
відну нитку, мусить знати чого хоче від своїх
дієвих осіб і осіб на сцені.

"Подружжа в двох мешканнях" має добрі
поодинокі спеві, три добрі типи, навіть дотепи
і з того всього можна би скласти оперетку. Пере-
довсім треба би оцїнити та героїв звязати якоюсь
інтригою; глядач кожде хоче знати, чому дей-
ликар і директор плантуються по чужих хатах
чи автор звертає свою сатиру проти таких ти-
пів, чи хоче покешкувати за тему модерного по-
дружжя, чи просто йде за примхою своєї фанта-
зії. Оклости комедію з нашого сучасного життя
дуже важко; наші автори виховані на побутовім
театрі і без практики на театральних дошках
мусять самі засвоювати собі спеціальну техніку,
а там, де позначають модерні сюжети пагадують
нам безліч кінових пєс, де техніка доведена до
майстерної черги повязаних спев. Тимто так
важко догодити нашому смакові.

Опілка композитора з драматургом новий
клопіт. Ми бачили веселі сцени на менті фарса
(як фарсу слід би грати всю цю комедію), а в них
наскрізь ліричні, сентиментально-настрівні
вставки. Було враження механічних додатків, а
не інтегральної частини твору. Саме пєса з
такими переходами потребує дуже досвідчених ар-
тистів, щоб своєю грою виповнювали валишені
протални. Дуже добру креацію дав О. Оль-
сєвний, свободний і цікавий був П. Сорока, апа-
ментів В. Сорокова; М. Сабіт-Сайрська мала
ролю головно призначену до співу. Про всю му-
зичну частину нехай висловиться фахівець.

и р.

3 кіна.

КІНО "АПОЛЬО": "ВІРЛИЦЯ"

Чеська комедія на тему багато разів вико-
ристану у ріжних фільмах чужинних і поль-
ських. Симпатичний, гарний молодий чоловік
яркохується в симпатичній, гарній молодій дів-
чині, не знаючи точно, хто вона така. Прогукана
в гори, ще одно "кві про кво" з другою зако-
вою парочку, літтри комічні ситуації, один до-
брий комічний тип і — брак живішого свісту.
Зрештою все це неабиякше і романтичне.

— Щоб не працювати безплатно. Союзи вчи-
тельства всеюдишних шкіл вислали меморіал до
міністерства освіти в справі знесення приписів
про безплатну вчительську практику. Вони
ставлять учителство в положення гірше, ніж
представників інших фахів, бо бо мусить після
довгих студій працювати даром. Меморіал
домагається, щоби міністерство знесло безплат-
ну практику з новим шкільним роком.

— **Окружні лікарі по селах.** Лікарі осідають
переважно по містах, а тимчасом села не мають
лікарської опіки. Одночасно багато лікарів не
має з чого жити. Щоби запобігти тому, міні-
стерство суспільної опіки створило 33 станових
окружних лікарів у місцевостях, повбавлених
лікарської опіки. Ті становища будуть обса-
жувати безробітними лікарями. Кожний з них ді-
стане до помічі сестру служебницю і буде ве-
сти осередок здоров'я, опікуючись населенням
своєї округи. Крім того може виконувати при-
ятну практику. За свою працю буде оплачува-
ний з державного фонду праці.

— **В справі адміністраційних кар** видано такі
судові пояснення: Виконання кари можна від-
ложити тільки на прохання засудженого і то з
важких причин. Такими можуть бути родинні
лигеткові обставини, як напр. неможливість за-
шити малолітні діти без опіки, перервати
їхні роботи і т. п. З тих самих причин можна
ж перервати виконання вже розпочатої кари.
Уважношенні до хорих кару можна відложити
до часу подужання, а до вагітних жінок на час
жизности і дальші три місяці.

— **Д-р Ос. Когут перед судом.** Перед судом у
Станиславові розпочався 17. ч. м. процес ада-
ра Осипа Когута з Богородчан і сімох това-
ришів під замітом знеславлення д-ра М. Стахо-
ва, редактора "Громадського Голосу". Д-р Ко-
гут видав брошуру, в якій виводили на денне
світло деякі закулісові справи соц. рад. партії,
зоторжнувся деяких моментів з приватного
жизня д-ра Стахова. Розправу відложено за-
дє покликання нових свідків.

— **Катастрофальна посуха на Поділлі.** Із Чорт-
ківщини повідомляють: Від ранньої весни на
Поділлі не було дощу. Малі спорадичні дощик-
и звогчили вправді в деяких сторонах землю,
але тільки зверху, не проникаючи глибше, а від
п'ятих тижнів панує без перерви горяча і ві-
триста погода. Жита пропали зовсім, яре збіжжє
жовкне, ранні бураки ледви показались на по-
верхні, а посіяні в половині квітня ще не про-
били землі; бульба якби зварена спочиває не-
наче замерзла, коношина дійшла до висоти 10
см., а пасовиська випалені. Незаорані ще жита
линуть, вирісши ледви на 30 см. Кудись бока-
ми перейшли дощі 14. ч. м., кажуть, в Румунії
була злива, але в Чортківщині дощу не було.
Навіть якби в найближчому часі впади більші
дощі, живих пропащі, бо спізнена пора не дасть
ростинности розвинути.

— **Співідна катастрофа.** З Баранович пові-
домляють, що 15. ч. м. перетягла над повітом
страшна буря з градом, зливою та іромами.
Буря наробила великої шкоди в полях, які ви-
товж град, в лісах і садах, де повиривало бага-
то дерев з коріннями. Повалило й лорозносило
багато будинків. В селі Острові звалило дві цер-
ковні вежі, в Куликах град убив 20 овець, на тій
станції вивернуло великий залізничний магазин.

— **З хроніки самогубств.** На янівському цвин-
тарі у Львові напилася йодиною 23-літня Елеона-
ра Франк, яку відставлено до шпиталю. — До-
арєць дому при вул. Ветеранів Карло Без-
радіний повівся наслідком родинних неваго-
лин. — В Кривичах Малих за личаківської
рогацькою порізався тяжко в самогубному на-
мірі бритаєм Петро Дан. Його відставлено до
шпиталю.

— **Трагедія жінки.** До львівського шпиталю
привезено 28-літню Анну Бобелю, жінку столя-
ря з Підборєць пов. Львів, що дістала заражен-
ня крові наслідком нелозволеного заходу. Лі-

Вид. Спілки. Літо^н. Львів. Ринок 10.